

Κι εκεί που όλα πήγαιναν όμορφα και ωραία, κάποιο σούρουπο ήρθε κι άραξε στο Άργος ένα μεγάλο πλοίο. Στη στεριά βγήκαν οι πενήντα γιοι του Αιγύπτου. Μια φήμη που διαδόθηκε, έλεγε ότι τους έστειλε ο πατέρας τους με εντολή να μην ξαναγυρίσουν πριν να ξεκάνουν τον Δαναό και τις κόρες του. Αυτή η προσταγή «να μην ξαναγυρίσουν», αν δεν εκτελέσουν την όποια πατρική εντολή, κρατούσε από την εποχή του Ίναχου κι έμελλε να επαναλαμβάνεται ως τους μακρινούς απογόνους του, θεμελιώνοντας την αιτία που πάμπολλοι επώνυμοι έγιναν οικιστές οι γενάρχες ανά τον Ελλαδικό χώρο και όχι μόνο. Μια άλλη φήμη, εντελώς αντίθετη, έλεγε ότι οι πενήντα άνδρες είχαν φτάσει με σκοπό να εξομαλύνουν τις σχέσεις ανάμεσα στον Αίγυπτο και τον Δαναό.

Οι γιοι του Αιγύπτου επικαλέστηκαν την δεύτερη φήμη ως αιτία της ξαφνικής άφιξής τους. Ο Δαναός υπέθεσε την πρώτη. Όποιος κι αν ήταν ο λόγος, οι πενήντα νεοφερμένοι δεν μπορούσαν να αρνηθούν την πρόταση του Δαναού καθένας τους να παντρευτεί μια από τις κόρες του ως επισφράγιση της νέας εποχής στις σχέσεις ανάμεσα στα δυο αδέρφια. Έμεινε να κανονιστεί ποια θα παντρευόταν ποιον.

Επινοήθηκε ολόκληρο σύστημα διαλογής.

Ο Δαναός εφοδίασε κάθε κόρη του με ένα μαχαίρι και τις διέταξε να σκοτώσουν τους γιους του Αιγύπτου, όταν κάθε ζευγάρι ξεμοναχιαζόταν την πρώτη νύχτα του γάμου. Με αυτόν τον τρόπο, θα ξεμπέρδευαν οριστικά. Οι 49 το έπραξαν. Τα κεφάλια των σκοτωμένων ρίχτηκαν στην Λέρνα και λίγο πολύ έγιναν τα αναρίθμητα κεφαλάρια νερού που υπάρχουν εκεί. Όμως, η Υπερμνήστρα πρόλαβε να νιώσει την χαρά του έρωτα καθώς έσμιξε με τον Λυγκέα, τον αγάπησε και δεν τον σκότωσε. Αντίθετα, του εξομολογήθηκε την πατρική συνωμοσία. Νύχτα το έσκασε ο Λυγκέας στην γειτονική πόλη, Λυρκεία: Βρισκόταν στις όχθες του ποταμού Χάραδρου, του οποίου τα νερά χύνονταν στον Ίναχο. Και υπήρχε και βουνό Λύρκειο, στα σύνορα της Αρκαδίας με την αργολική Κυνουρία, εκεί όπου βρίσκονται οι πηγές του Ίναχου ποταμού. Και Λύρκος λεγόταν ο γιος εκείνος του Ίναχου που στάλθηκε να βρει την Ιώ, όταν την άρπαξε ο Δίας, και ποτέ δεν γύρισε.

Το πρωί, αποκαλύφθηκε ότι η Υπερμνήστρα είχε προδώσει τον πατέρα και τις αδελφές της. Ο Δαναός την φυλάκισε κι αργότερα την έσυρε σε δίκη. Μάρτυρες κατηγορίες, οι αδελφές της κατέθεσαν υπέρ της παρθενιάς επικαλούμενες την φανατική παρθένα θεά Άρτεμη. Όμως, η Υπερμνήστρα είχε μια αναπάντεχη κι αυτόκλητη υπερασπίστρια, την θεά

Αφροδίτη: Κατέθεσε ότι εκείνη, όταν η γη διψά για αγάπη, κάνει τον ουρανό να ρίξει τις σταγόνες της βροχής με τις οποίες γονιμοποιείται το χώμα και κάνει να φυτρώσουν φυτά και ζώα να γεννηθούν ώστε να βρίσκει ο άνθρωπος τροφή. Η Υπερμνήστρα αθώθηκε.

Όσο να γίνουν όλα αυτά, ο Λυγκέας άναβε κάθε βράδυ φωτιές στο βουνό στέλνοντας φωτεινά σήματα στο Άργος. Όταν η Υπερμνήστρα αθώθηκε, ανέβηκε στον βράχο της Λάρισας (της ακρόπολης του Άργους) κι απάντησε στα σήματά του. Ο Λυγκέας έφτασε στο Άργος. Θα γινόταν βασιλιάς του. Μακρινός απόγονός του, έμελλε να γεννηθεί ο Ηρακλής.

Κατά τον Απολλόδωρο, ο Δίας έδωσε εντολές στον Ερμή και στην Αθηνά να εξαγγίσουν τις φόνισσες. Γαμπρούς όμως δεν έβρισκαν. Ποιος θα παντρευόταν γυναίκα που δολοφόνησε τον άντρα της την πρώτη νύχτα του γάμου; Όμως, παρά τις περί αιώνιας παρθενιάς απόψεις τους, ο Δαναός αποφάσισε να τις παντρέψει. Η Υπερμνήστρα είχε άνδρα τον Λυγκέα και η Αμυμώνη περίμενε παιδί από τον Ποσειδώνα. Για τις υπόλοιπες, οργάνωσε αγώνες κι έδωσε από μια σε κάθε νικητή, 48 συνολικά. Ήταν οι πιο παλιοί αθλητικοί αγώνες ανάμεσα σε θνητούς και τοποθετούνται, από εκείνους που χρονολογούν την μυθολογία, λίγο πριν από το 1450 π.Χ.

Η πιο γνωστή εκδοχή αναφέρει ότι ο Λυγκέας επήλθε εκδικητής, σκότωσε τον Δαναό και τις 48 από τις κόρες του (γλίτωσαν η γυναίκα του, Υπερμνήστρα, και η Αμυμώνη) κι έγινε βασιλιάς ως μοναδικός επιζών. Οι Δαναΐδες καταδικάστηκαν να προσπαθούν στον Άδη να γεμίσουν με νερό ένα πιθάρι που δεν είχε πάτο. Είναι ο γνωστός «πίθος των Δαναΐδων» που ως παροιμία χρησιμοποιείται για να δηλώσει μια μάταιη προσπάθεια. Όσο για τους αγώνες, αυτός που τους καθιέρωσε ήταν ο Λυγκέας, ο οποίος έδινε στους νικητές βραβείο ένα μαχαίρι, για να θυμούνται όλοι το ομαδικό φονικό.

(τελευταία επεξεργασία, 2 Φεβρουαρίου 2021)